

Czwartek, 14 marca 2019 r.

P8_TA(2019)0216

Pilna potrzeba stworzenia unijnej czarnej listy państw trzecich wysokiego ryzyka zgodnie z dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie pilnej potrzeby stworzenia unijnej czarnej listy państw trzecich zgodnie z dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy (2019/2612(RSP))**

(2019/C 23/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) .../... z dnia 13 lutego 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki,
- uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy), a w szczególności jej art. 9 ust. 2 i art. 64 ust. 5⁽¹⁾, która została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy), a w szczególności jej art. 1 ust. 5⁽²⁾,
- uwzględniając plan działania Komisji pt. „Towards a new methodology for the EU assessment of High Risk Third Countries under Directive (EU) 2015/849 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing” [W kierunku nowej metodyki unijnej oceny państw trzecich wysokiego ryzyka zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu]⁽³⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 czerwca 2018 r. pt. „Methodology for identifying high risk third countries under Directive (EU) 2015/849” [Metodyka określania państw trzecich wysokiego ryzyka na mocy dyrektywy (UE) 2015/849] (SWD(2018)0362), w którym zdefiniowano między innymi państwa trzecie z priorytetem 1 i z priorytetem 2,
- uwzględniając pismo z dnia 25 lutego 2019 r. skierowane przez przewodniczącego Komisji Specjalnej ds. Przepływów Finansowych, Uchylania się od Opodatkowania i Unikania Opodatkowania (TAX3) do komisarzy Jourovej i dotyczące aktu delegowanego w sprawie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki w systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu,
- uwzględniając pismo przewodniczącego TA X 3 z dnia 5 marca 2019 r. dotyczące stanowiska Rady w sprawie zaproponowanego przez Komisję wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CTF),
- uwzględniając wymianę poglądów, która miała miejsce w dniu 6 marca 2019 r. między komisarz Jourovą a Komisją Gospodarczą i Monetarną (ECON) oraz Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) Parlamentu Europejskiego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43.⁽³⁾ Zob.: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11189-2017-INIT/en/pdf>

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- uwzględniając oświadczenie Rady 6964/1/19 w sprawie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) .../... z dnia 13 lutego 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (C(2019)1326),
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że celem rozporządzenia delegowanego, załącznika do niego oraz zmieniających je rozporządzeń delegowanych jest wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki pod względem przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które stanowią zagrożenie dla systemu finansowego UE i wymagają zastosowania wzmocnionych środków należytej staranności wobec klienta przez unijne podmioty zobowiązane na mocy czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
- B. mając na uwadze, że akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłosiły sprzeciwu w terminie jednego miesiąca od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu;
- C. mając na uwadze, że Parlament odrzucił dwa z pięciu proponowanych zmieniających rozporządzeń delegowanych (C(2016)07495 i C(2017)01951), uzasadniając, że procedura Komisji służąca określeniu państw trzecich wysokiego ryzyka nie jest wystarczająco niezależna;
- D. mając na uwadze, że Parlament popiera ustanowienie przez Komisję nowej metodyki, która nie opiera się wyłącznie na zewnętrznych źródłach informacji, aby określić jurysdykcje wykazujące strategiczne braki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- E. mając na uwadze, że wykaz ma służyć ochronie integralności systemu finansowego i rynku wewnętrznego Unii; mając na uwadze, że umieszczenie kraju w wykazie państw trzecich wysokiego ryzyka nie oznacza nałożenia żadnych sankcji gospodarczych czy dyplomatycznych, a raczej wymóg zastosowania przez podmioty zobowiązane takie jak banki, kasyna i agencje nieruchomości wzmocnionych środków należytej staranności w przypadku transakcji z udziałem tych państw i zadbania o to, by unijny system finansowy był przygotowany na zapobieganie ryzyku prania pieniędzy i finansowania terroryzmu ze strony państw trzecich;
- F. mając na uwadze, że kraje, które zaradziły brakom w zakresie AML/CTF, można by usuwać z wykazu;
- G. mając na uwadze, że w dniu 13 lutego 2019 r. Komisja przyjęła akt delegowany zawierający wykaz 23 krajów i terytoriów, wśród których znalazły się: Afganistan, Samoa Amerykańskie, Bahamy, Botswana, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Etiopia, Ghana, Guam, Iran, Irak, Libia, Nigeria, Panama, Pakistan, Portoryko, Samoa, Arabia Saudyjska, Sri Lanka, Syria, Trynidad i Tobago, Tunezja, Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych i Jemen;
- H. mając na uwadze, że w oświadczeniu z dnia 7 marca 2019 r. Rada stwierdziła, że zgłasza sprzeciw wobec aktu delegowanego, gdyż wniosku nie przygotowano w ramach przejrzystego i odpornego procesu, czynnie zachęcając zainteresowane kraje do podjęcia zdecydowanych działań, a zarazem przestrzegając ich prawa do bycia wysłuchanymi;
- I. mając na uwadze, że nowa metodyka została przedstawiona w opublikowanym 22 czerwca 2018 r. dokumencie roboczym służb Komisji, w którym zastosowano zmienione kryteria określania państw trzecich wysokiego ryzyka;
- J. mając na uwadze, że w dniu 23 stycznia 2019 r. Komisja rozpoczęła konsultacje z państwami trzecimi wymienionymi w akcie delegowanym i spotkała się ze wszystkimi państwami, które zwróciły się o dodatkowe informacje na temat powodów umieszczenia ich w wykazie;
- K. mając na uwadze, że w dniu 7 marca 2019 r. Rada odrzuciła akt delegowany w Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dniu 13 lutego 2019 r. Komisja przyjęła nowy wykaz 23 państw trzecich wykazujących strategiczne braki w ramach prawnych służących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 2. wyraża ubolewanie, że Rada wniosła sprzeciw wobec proponowanego przez Komisję aktu delegowanego;
 3. zachęca Komisję, aby uwzględniła wszystkie zgłoszone zastrzeżenia i jak najszybciej przedstawiła nowy akt delegowany;
 4. wyraża uznanie dla pracy wykonanej przez Komisję w celu przyjęcia niezależnego wykazu w oparciu o ściśle kryteria uzgodnione przez współprawodawców; podkreśla znaczenie, jakie ma posiadanie przez Unię niezależnego wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka wykazujących braki w zakresie AML/CTF, i z zadowoleniem przyjmuje nową metodykę Komisji służącą określaniu państw wysokiego ryzyka na mocy czwartej i piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
 5. przypomina, że zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849 zmienionej piątą dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy Komisja jest zobowiązana dokonywać niezależnej oceny strategicznych braków w różnych dziedzinach;
 6. uważa, że w trosce o rzetelność wykazu państw wysokiego ryzyka proces monitorowania i podejmowania decyzji należy realizować w oparciu o samą metodykę, nie pozwalając, aby miały na niego wpływ kwestie wykraczające poza problem braków w zakresie AML/CTF;
 7. zauważa, że lobbing i naciski dyplomatyczne ze strony państw umieszczonych w wykazie zawsze były i będą częścią procesu określania państw wysokiego ryzyka; podkreśla, że naciski te nie powinny wpływać na zdolność instytucji unijnych do skutecznego i niezależnego przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w związku z UE;
 8. zwraca się do Komisji o opublikowanie dokonanych przez nią ocen państw umieszczonych w wykazie, aby w ten sposób zapewnić kontrolę publiczną i tym samym zapobiec nadużyciom;
 9. apeluje do Komisji o przejrzysty proces z jasnymi, konkretnymi kryteriami dla krajów, które zobowiążą się przeprowadzić reformy, aby uniknąć umieszczenia w wykazie;
 10. zauważa, że wciąż trwa proces oceny Federacji Rosyjskiej; ma nadzieję, że Komisja uwzględni w swojej ocenie najnowsze doniesienia o „pralni Troiki”; przypomina, że w wyniku prowadzonych w tej kadencji prac komisji ECON, LIBE i TAX3 pojawiły się obawy dotyczące ram prawnych przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obowiązujących w Federacji Rosyjskiej;
 11. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi, aby zwiększyć poczucie odpowiedzialności Rady za metodykę zaproponowaną przez Komisję;
 12. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do dokonania transpozycji do ich prawa krajowego czwartej i piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
 13. apeluje o przydział większych zasobów ludzkich i finansowych odpowiedniemu działowi właściwej dyrekcji generalnej Komisji, czyli DG ds. Sprawiedliwości i Konsumentów (DG JUST);
 14. wzywa Komisję do znacznego przyspieszenia etapu ocen państw trzecich z priorytetem 2;
 15. przypomina, że akt delegowany UE stanowi odrębny proces w stosunku do wykazu FATF i powinien pozostać wyłącznie kwestią unijną;
 16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-